Yargıtay 2. HD E.2026/1081 K.2026/6897 (22.06.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

2. Hukuk Dairesi 2026/1081 E. , 2026/6897 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Sakarya Bölge Adliye Mahkemesi 2. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/2229 E., 2025/2146 K.

DAVA TÜRÜ : Karşılıklı Boşanma

İLK DERECE MAHKEMESİ : Sakarya 1. Aile Mahkemesi

SAYISI : 2023/663 E., 2025/391 K.

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda Bölge Adliye Mahkemesi Hukuk Dairesince verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm davacı-karşı davalı erkek vekili tarafından karşı davanın kabulü, kusur belirlemesi, velayet, tazminat taleplerinin reddi, yargılama giderleri yönünden; davalı-karşı davacı kadın vekili tarafından ise asıl davanın kabulü, kusur belirlemesi, tazminat taleplerinin reddi, iştirak nafakası miktarları yönünden temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

1.Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davacı-karşı davalı erkek vekilinin tüm, davalı-karşı davacı kadın vekilinin ise aşağıdaki paragrafın kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2.Somut uyuşmazlıkta, taraflarca karşılıklı olarak açılan boşanma davalarının yapılan yargılaması sonucunda İlk Derece Mahkemesince, davalı-karşı davacı kadına evin giderlerine katkı sağlamama, erkeğe hakaret etme ve erkeğin arkadaşlarıyla görüşmesine engel olma vakıaları, davacı-karşı davalı erkeğe ise kadının babasına fiziksel şiddet uygulamaya teşebbüs etme ve müşterek evi terk etme vakıaları kusur olarak yüklenmiş ve boşanmaya sebep olan olaylarda tarafların eşit kusurlu olduğu kanaati ile her iki davanın kabulüyle tarafların boşanmalarına ve boşanmanın fer'îlerine karar verilmiştir. Kararın taraf vekillerinc istinaf edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince taraflarca yapılan istinaf başvurusunun ayrı ayrı esastan reddine karar verilmiş, hüküm taraf vekillerince yukarıda gösterilen şekilde temyiz edilmiştir.

İlk Derece Mahkemesince her ne kadar boşanmaya neden olan olaylarda tarafların eşit kusurlu oldukları kabul edilmiş ise de; yapılan yargılama, toplanan deliller ve tüm dosya kapsamından kadına kusur olarak yüklenen "ev giderlerine katkı sağlamama" vakıası yönünden tanık beyanlarına göre kadının evin giderlerine katıldığının anlaşıldığı, bu nedenle bu vakıanın kadına kusur olarak yüklenemeyeceği, yine kadına kusur olarak yüklenen "erkeğe hakaret etme " vakıası açısından ise tanık beyanlarından ilgili vakıadan sonra evlilik birliğinin devam ettiğinin anlaşıldığı, bu nedenle birlikte yaşamın devam etmesi suretiyle erkek tarafından affedilen en azından hoşgörü ile karşılanan bu vakıanın da kadına kusur olarak yüklenemeyeceği, erkeğe yüklenen kusurların ise gerçekleştiği anlaşılmaktadır. O halde boşanmaya sebep olan olaylarda "kadının babasına fiziksel şiddet uygulamaya teşebbüs eden ve müşterek evi terk eden" erkeğin ağır, " erkeğin arkadaşlarıyla görüşmesine engel olan" kadının ise az kusurlu olduğunun kabulü gerekir. Hal böyle iken

Mahkemece yanılgı değerlendirme sonucu tarafların eşit kusurlu olduğunun kabulü doğru görülmemiş, bozmayı gerektirmiştir.

3.Boşanmada maddî ve manevî tazminata ilişkin 4721 sayılı Kanun'un 174 üncü maddesinin birinci fıkrasında mevcut ve beklenen bir menfaati boşanma yüzünden haleldar olan kusursuz yada daha az kusurlu olan tarafın, kusurlu taraftan uygun bir maddi tazminat isteyebileceği, aynı maddenin ikinci fıkrasında boşanmaya sebebiyet vermiş olaylar yüzünden kişilik hakları saldırıya uğrayan tarafın, kusurlu olandan manevî tazminat isteyebileceği öngörülmüştür. Yukarıda (2) numaralı paragrafta açıklandığı üzere evlilik birliğinin sarsılmasına sebep olan olaylarda tazminat isteyen kadın eşin ağır ya da eşit kusurlu olmadığı, erkeğin kusurlu eylemlerinin kadının kişilik haklarına saldırı teşkil ettiği ve boşanma sonucu bu eşin, en azından diğerinin maddî desteğini yitirdiği anlaşılmıştır. O halde, Mahkemece, tarafların sosyal ve ekonomik durumları, tazminata esas olan fiilin ağırlığı ile 4721 sayılı Kanun'un 4 üncü maddesi ile 6098 sayılı Kanun'un 50 inci ve 51 inci maddelerinde düzenlenen "hakkaniyet kuralları" da dikkate alınarak kadın eş yararına uygun miktarda maddî ve manevî tazminata hükmedilmesi gerekirken, hatalı kusur belirlemesinin sonucu olarak yazılı şekilde isteğin reddi doğru görülmemiş, bozmayı gerektirmiştir.

4.Davalı-karşı davacı kadın vekili dava dilekçesinde nafakalara ÜFE oranında arttırım kararı verilmesini talep etmiştir. Kadının bu talebi hakkında Mahkemece olumlu-olumsuz bir karar verilmemesi de doğru bulunmayıp, bozmayı gerektirmiştir.

KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1.Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının kusur belirlemesi, kadının reddedilen maddi ve manevi tazminat istemleri ve iştirak nafakalarına arttırım talebi hakkında Mahkemece olumlu-olumsuz hüküm kurulmaması yönünden davalı- karşı davacı kadın yararına ORTADAN KALDIRILMASINA,

2.İlk Derece Mahkemesi kararının kusur belirlemesi, kadının reddedilen maddi ve manevi tazminat istemleri ve iştirak nafakalarına arttırım talebi hakkında Mahkemece olumlu-olumsuz hüküm kurulmaması yönünden davalı-karşı davacı kadın yararına BOZULMASINA,

3.Davalı-karşı davacı kadının sair, davacı-karşı davalı erkeğin tüm temyiz itirazlarının reddi ile temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının bozma kapsamı dışında kalan temyize konu diğer bölümlerinin 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 370 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca ONANMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde temyiz eden ...'e iadesine,

Aşağıda yazılı temyiz karar harcının temyiz eden ...'e yükletilmesine, yatırılan harcın mahsubuna,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

22.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.